

den foreslaaede nye Paragraph: (Tscherning: Nei!). Jeg hører, at den ærede Rigsdagsmænd for Holbek Amts 2den Valgkreds siger Nei; men jeg regner endnu paa hans værdifulde Afstemning; jeg haaber endnu, at det ærede Medlem vil betænke, at al den Utilfredshed, som der vil blive læstet paa Vognen af en stor Deel af Folket udenfor denne Sal, vil blive et høist ubehageligt Læs at trække paa fra nu af og til Efteraaret. (Stemmer: Nei!). Man vil, troer jeg, over hele Landet sige: Folkethinget havde været i sin gode strenge Ret, om det var blevet staaende ved den juridiske Paragraph; men de have handlet som fornuftige og billige Foll, de have givet Regjeringen paa dens Ord Credit til Efteraaret. Og derfor som der til den Tid skulde være nogen Utilbøielighed hos en hvilken som helst Regjering, der da maatte være tilstede, til at gjenneføre det, som Thinget nu har besluttet, saa skal jeg tilbyde mig at være med at trække en Vogn frem — jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmænd for Holbek Amts 2den Valgkreds ogsaa vil være med — for at sætte Ministeriet i en saadan Forlegenhed, at det ikke let skal kunne komme dervfra. Jeg tillader mig endnu at henstille til det ærede Things Overtøelse, om der virkelig er, hvad man kalder sund Sands i at have stemt for Beslutningen og derefter at ville stemme for dette Stridsaables Bevaring. Jeg gjentager, at dersom vi kunde blive enige om dette Punkt, saa kunne vi ende alle disse Sager paa en for os saa fordeelagtig Maade og naae et saa fordeelagtigt Resultat, som man kan faae ud af en ikke fordeelagtig Sag, og jeg haaber derfor, at de Herrer, der have stemt for Beslutningen, ogsaa ville stemme imod den foreslaaede Paragraph efter § 25. Om alt det Andet ere vi jo enige. (Stemmer: Nei!); om de andre foreliggende Punkter ere vi jo enige med Landstinget; der foreligger ikke andet Stridsprogsmaal end den foreslaaede nye Paragraph. Jeg havde troet, at Striden aldeles var bilagt med Beslutningens Vedtagelse, og nu hører jeg desværre af flere ærede Medlemmer, at jeg tager fejl; man kan dog ikke ville komme i den forunderlige Modsigelse, nu at sige Ja til Et, som man for et Dieblid siden igjennem Beslutningen har sagt Nei til.

Tscherning: Det, der vilde forekomme mig meest forunderligt, var, om man nu skulde sige Nei til det, man ihlrigt sagde Ja til. Vi have jo hørt, at dette Thing har antaget en Beslutning, som siger det Samme som den foreslaaede Paragraph, men som kun gjælder for dette Things Vedkommende og ikke er bindende udenfor det; og neppe engang er bindende for det selv. Men lad os antage, at denne Beslutning er bindende for Thinget, saa have vi jo hørt, at Landstinget ved sin Beslutning ogsaa har erklæret, at det absolut vilde Reformen; altsaa kan det ikke være imod den; Regjeringen vil ogsaa Reformen, altsaa kan den heller ikke være imod den. Naar det ærede Medlem fra Mariager (M. Hage) for Embedsmændenes Skyld saameget ønsker, at Loven skal komme ud, saa stemme han for denne Paragraph, saa faaer han Loven, saavidt vi kunne bruge den, og saa faaer han at see, om Landstinget vil hjælpe paa de ærede Embedsmænd; og hvis Landstinget ikke vil det, saa faaer Embedsmændene at lide under Landstingetsmændenes Uvillie imod dem; det kunne vi ikke gjøre Noget ved. Den ærede Minister vil saa meget gjerne, at der skal gjøres Noget for disse Embedsmænd; men den ærede Minister kan jo blot sige, at han tilraader at stemme for Paragraphen; og at han vil gjøre Alt, hvad han kan, for at formaae Landstinget til det Samme, saa vil det ogsaa skee. Den ærede Minister har jo paa det Høitideligste — detsom tvivler nogen — erklæret, at han vil Reformen, at han er villig til at gaae ind paa en Bestemmelse om, at den skal gjenneføres i det første Aar. Her staaer ikke engang i denne Paragraph Noget om, at der skal komme en saadan Bønningsslov frem; som Beslutningen indeholder; dette er en Byrde, Regjeringen har taget paa sine Skuldre, som jeg ikke vil holde fast paa; jeg vil skaffe den en Lettelse igjennem denne Paragraph. Den er meget simplere, sundere og naturligere end Beslutningen og faaer desuden en større Betydning, naar den bliver til Lov, idet den da faaer Kongens Underskrift; den ophører da at være — hvad er det det hedder, — „en Bemyndigelse“ — det er en ny Opfindelse. Jeg kan ikke lade være at stemme for den nye Paragraph; just fordt jeg har